

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

JAIN DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૬ ઠું. આશીન શુદિ. ૧૫ સંવત. ૧૯૪૬ અંક ૭મો

માલિની

પ્રશમ રસ નિમગ્ન, દષ્ટિયુગ્મ પ્રસન્ન;
વદન કમલ મંકઃ કામિની સંગ જૂન્યઃ
કર યુગમપિ યત્તે, શસ્ત્ર સંવંધ બંધ્યં
તદસિ જગતિ દેવો, વીતરાગસ્ત્વમેવ ॥ ૧ ॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
ભાવનગર.

અમદાવાદમાં.

“જિજ્ઞેષા વર્નાક્યુલર પ્રીન્સીપલ પ્રેસમાં”

સા. નંબર ૧૮૧૨. રતનચંદે હાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

સં. ૧૮૧૨.

સં. ૧૮૮૦

મુદ્રા વર્ષ ૧ નો ૩૧-૦-૦ અગાઉથી પોસ્ટેજ ૩૦-૩-૦ મૂક.

છુટક અંક એકના ૩ ૦-૨-૦

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ
ચાર ધ્યાનનું સ્વરૂપ.	૯૭
ચરચા પત્ર.	૧૦૦
ઉદ્ધાપન.	૧૦૬
વજ્રસ્વામીનું ચરિત્ર.	૧૧૧

ખાસ સૂચના.

જ્ઞાનનું બહુ માન જ્ઞાનાવરણી કર્મને ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોપાનીઆને રખડતું ન મેલતાં ઊંચે આસને મુકવું અને અદ્યંત લક્ષ્યપુર્વક વાંચી યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં પ્રવર્તવું.

સર્વે જૈનધર્મી ભાઈઓને અવશ્ય ખરીદ કરવા હાયક

ચરિતાવળી.

અધવા

જૈન કથા સંગ્રહ.

સુંદર, રસીક અને બોધદાયક દશથી તે પંદર વાર્તાઓના સમુહ આ ચોપડીમાં છાપવામાં આવશે, એ સધળી કથાઓ એવી સારી રીતે લખવામાં આવશે કે તે વાંચી દરેક વાંચનાર આનંદ પામવા સાથે બોધ પ્રાપ્ત કરશે. એ ચોપડી લગલગ ચોપાનીઆ જેવડા કદની આશરે ૩૭૫ પાનાની થશે તે સાથે સુંદર અને મજાજુત પાકા પુઠાથી બંધાવામાં આવશે જેનાને માટે આવી એક પણ ચોપડી નથી.

અગાઉથી પૈસા મોકલી નામ નોંધાવનારે કિંમતનો રૂ ૧૧ મોકલવો પાછળથી કિંમત વધારે રાખવામાં આવશે માટે યાદ રાખવું કે, નહીં ગ્રાહક થનાર પસ્તાશે.

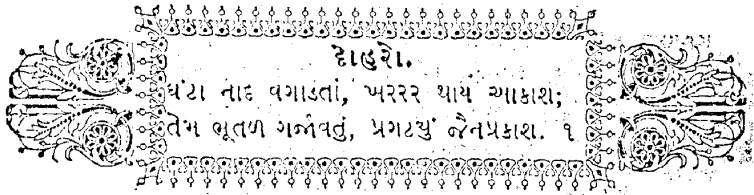
આ સંબંધી તેમજ બીજા કોઈ સંબંધી પત્ર વ્યવહાર નીચેના શિરનામે રાખવો.

અમરચંદ ઘેલાભાઈ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સંસ્થાના મંત્રી.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAIN DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૫ સુ. શક ૧૮૧૨ આસો શુદ્ધ ૧૫ સવત ૧૯૪૧. અંક ૭મો

ચાર ધ્યાનનું સ્વરૂપ.

(લખનાર મુનિરાજ શ્રી શાંતિવિજયજી)

ધ્યાન ચાર પ્રકારના છે. આર્તધ્યાન, રૌદ્રધ્યાન, ક્રમેધ્યાન અને શુક-
લધ્યાન. પ્રથમ આર્તધ્યાનનું સ્વરૂપ-મને સુંદર વસ્ત્ર મળે, શયન કરવા
મનોહર પલંગ મેળવે, કોમળ આંગવાળી સ્ત્રીનો વિરહ કદિ ન થાયો, રત્ન
જડિત સુવર્ણના આભૂષણોથી મારું અંગ વ્યાપ્ત રહે, સુગંધિ મોધરો અને
સંપાત્રા કુલો હું અહંતીશ સુધ્યાં કરું, શય્યામાં હું શયન કરતો હોજી
સારે સ્ત્રીના સુવાદા હસ્તવડે મારું પગ ચપન થતું રહે, મૃદંગ અને સાં-
રંગીઓના સંગીત સહિત વારાગતાઓ મને નિરંતર ગાયન સંભળાવે
કરે, મન ગમતું ઉત્તમ ભોજન મને મળે, હું હુકમ હોદ્દા અને હાથી
ઘોડાઓથી અવિરહિત થઈ ક્યારે સંપૂર્ણ સુખ ભોગવું, આ વાંચ્છિત
ભોગ વિલાસ મારા કદિપણ નાશ ન થાયો, પાંચ ઈંદ્રિયોને અણુ ગમ-
તા વિષયો મને કદિપણ ન મળે, મૃત્યુ થયે દેવવિગાન મળે, હું ઈંદ્ર
પદવી ચક્રવાર્તી પદવી પામુંતો કેવું કિતમ ?-આવા આવા જે ખાલી તર-

૯૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગા અંતરંગ વૃત્તિમાં ઉઠવા કરે તેનું નામ શાસ્ત્રકારોએ આત્મધ્યાન કહ્યું છે. ગા ધ્યાન સંસાર વૃદ્ધિનું હેતુ છે. માટે બુદ્ધિમાનેએ વચવા દેવું નહીં અને આવતું વાસ્તું. આરા મનોરથો કરવાથી કાંઈ સુખ મળતું નથી અને પાપબંધન થાય છે. સુખનો ધર્મ સેવનથી જ થાય છે.

રૌદ્રધ્યાનનું સ્વરૂપ—કિંચા અને કુરુના યુક્ત દનન, દકન, બંધન, છેદન, તાડન, તપન અને છોવાનું ક્રમરૂઠું કરવામાં જેનું મન સદા આસ્થાદિત રહેતું હોય, કૌતુકમાં ચડી પ્રાણિઓના નખ, હાથ, પગ અને નેત્ર વિગેરે અવયવો ઉત્પાટન કરી જેના અંતઃકરણને શાંતિ ઉત્પન્ન થતી હોય, મારા વૈરીઓનું ઉન્મૂલન થઈ જાયો, હું ક્યારે તેના સુખ ઉપર થુંકું, મારું સાથે તો તેઓના કાન નાક છેદી નાખું, હોઠ પીસીને એમ પણ ખોલતો જાય કે એક વારતો અસલ ખોલીને કિંવા ખોટી સાક્ષિ પુરીને પણ તેને સજ્જ દેવરાવું તોજ મારું નામ ખરું, હજી મારા પાંચ ઇંદ્રિયા વિષય ઉણા છે (જેમકે કેટલાક રાગઓ પૂર્વકાળમાં સાતમે ખંડ સાધવા ગયા હતા તેમ), એ વિગેરે સદા કાળ મહા આરંભ કરવાના અને મન પરિચ્છેદ મેળવવાના વિચારો જે અંતઃકરણમાં થયા કરે તે અંતઃકરણનું જ્ઞાનિ પુરૂષોએ રૌદ્રધ્યાનવાળું કહ્યું છે. રૌદ્રધ્યાની મનુષ્ય મરીને દુર્ગતિએ જાય છે. માટે આનન્દહિત ઈચ્છક મનુષ્યોએ રૌદ્રધ્યાનમાં કદિ જોડાવું નહિ. કાંઈનું માહું ચિંતન કરવાથી તેનું માહું થતું નથી અને આવણુંને ઉલટું કર્મબંધન થાય છે, માટે આ દુધ્યાન પણ જાંડવા યોગ્યજ છે.

ધર્મધ્યાનનું સ્વરૂપ—સર્વજ્ઞ પાતરાગ પ્રભુની, નિર્ઐશ મુનિની અને ધર્મ શાસ્ત્રની હું ભક્તિકર, તેઓની આરા અવિચ્છિત પાળું, મારે જેને છતવાએ એવા કામ ક્રોધ મને છતી જાય છે માટે હું તેને છતવા પ્રયત્ન કરું, પાંચ ઇંદ્રિયોને મારે વશ રાખવી જોઈયે, એવા જેના અંતઃકરણમાં વિચારો થતા હોય, પરનિંદા કરવામાં જેનું મન નારાજ થતું હોય—શાસનની પ્રભાવના કરવા જેને અહર્નિશ ઉત્કંઠા રહેતી હોય—ક્ષુધિત મનુષ્યને જેમ ઘેનર ખાવાની ઇચ્છા રહે તેમ જેને નિરંતર ધર્મ સાધન કરવા વાંછા થતી હોય—રોગ આવે તો આનંદ માતી કર્મના શુભાશુભ વિપાકનું ચિંતન કરે—અનાદિ અનંત કાળથી પ્રવાહરૂપે આવતી આવેલી દુનિયા દ્રવ્યચિંતનથી કુવ છે, અને પરીધાર્થચિંતનથી ક્ષણભંગુર છે; મારો આત્મા ક્યારે નિરથે ખળઈ શ્વ સ્વરૂપમાં નિર્ગળ થશે? એવા ઉત્તમ ઈરાદા યુક્ત જે મનુ

માર ધ્યાનનું સ્વરૂપ.

૯૯

ધ્યાનું મન રહે તે મનુષ્યને શાસ્ત્રકારોએ ધર્મધ્યાની વર્ણવેલ છે અને તેવા ધ્યાનને વિચારને-ધર્મધ્યાન કહ્યું છે. આ ધ્યાન આદરવા રૂપ છે, સંસાર ઓઢો કરવાનું મુખ્ય કારણ છે, ઉત્તમ ગતિને દેનાર છે, પરંતુ આવવું બહુ દુર્લભ છે ચિંતન, વક્તવ્ય રૂપમ્ અને રૂપાતિત આ અન્ય ચાર પ્રકાર થી પણ ધર્મ ધ્યાન આરાધી શકાય છે. નદય કમલમાં પરમ નમસ્કાર મંત્રનું ધ્યાન કરવા માટે આ ધ્યાનજ પ્રશસ્ય કહ્યું છે. માટે પુદ્ગિમાનો-એ એ ધર્મ ધ્યાનનો લાભ લેવા પ્રમાદ કરવો નહિ.

શુક્લ ધ્યાનનું સ્વરૂપ—જેની ઇદ્રિયો વિષયથી વિરક્ત થઇ ગઇ હોય, નિર્વિકલ્પમાં જેનું જિત્તમ આંતઃકરણ લીન થયું હોય, કપાય નો જેણે પરાજય કર્યો હોય, તે મનુષ્યને શુક્લ ધ્યાન ઉત્પન્ન થાય છે. આત્મ સ્વરૂપ રમણ લાભ દેનાર કેવળજ્ઞાન પણ આ ધ્યાનથીજ પ્રાપ્ત થઇ શકે છે. પૃથક્ત્વવિતર્કસંવિચાર, અપૃથક્ત્વવિતર્ક વિચાર, સુદ્ધમક્તિયા અનિવર્તિ અને વ્યુપરતક્રિય બેદો વડે તત્ત્વ પ્રાપ્તિ અવસોકન અને સ્વાત્મ સ્વરૂપ અવસ્થાન આ ધ્યાનથીજ થઇ શકે છે. મન વચન અને કાયાનો તાત્ત્વકનિરોધી આત્મા શૈલેશીકરણ કરી આ ધ્યાનથીજ મુક્તિ પામી શકે છે. આ ધ્યાનનો મહિમા અનંત છે. સંસારની સર્વ ઉપાધિનું છેદન અન્ય ધ્યાનથી કદિ થઇ શકતું નથી. આવું ઉત્તમોત્તમ ધ્યાન જીવને એકજવાર આવે છે. એ ધ્યાન વજ્રારપભનારાય સંહનનવાળા આત્માનેજ આવે. આ ધ્યાનના બળથી સંયમિત થયેલો આત્મા અર્તીદ્રિય સુખનો બોક્તા થાય છે, લોકાદ્ય ભાગમાં તેની રિયતિ થાય છે, સમ્યક જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર જન્ય આનંદથી લીન રહે છે અને ફરી કદિ સંસારમાં અવતરતો નથી. એનુંજ નામ પરમેશ્વર; એને ચહાય સચિદાનંદ બ્રહ્મ કહ્યો—તીતરાગ કહ્યો વિશ્વનું કહ્યો—એ સર્વ એકજ છે. જે પુદ્ગિમાનો કહે છે કે પરમેશ્વર દુષ્ટાનો સંહાર કરવા સંસારમાં પુનઃપુનઃ અવતાર ધારણ કરે છે તે કથન પુક્તિ વિકલ છે; કારણ કે આવા ઉક્ત પ્રકારના ધ્યાનથી કૃતકૃત્ય થયેલ આત્માને ફરી સંસારના દુઃખમાં પડવાનું શું પ્રયોજન? અને તેથી સ્થો લાભ? અર્થાત્ કાંઈજ નાહ.

એ પ્રમાણે માર ધ્યાનનું સ્વરૂપ બાણી-વિચારી-સર્વ મનુષ્યોએ આર્ત અને રૌદ્રધ્યાનથી દૂર રહેવું અને ધર્મધ્યાન તથા શુક્લ ધ્યાન ધ્યાવા તત્પર થવું.

૧ કોષ, માન, માયા, લોભ એ ચાર કપાય.

૧૦૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈન વિદ્યાશાળા સ્થાપવા વિનંતિ.

(ભુજંગી વૃત્ત.)

- મુણે જૈન બધુ કહું શીખ સારી, અરે અર્જ આ જીરમાં હોય ઉતારી;
સદા સર્વના સુખના પીઞ્જવાવે, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૧
- ખરો તત્ત્વ સંજ્ઞાન વિના ન બાણે, શુભા શુભ કૃત્યે કહો કેમ માને;
તમે જન્મ એજે અરે શું સુમાવે, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૨
- બધા બાળકોને બહુ બુદ્ધિ થાયા, તથા તેહને ધર્મે શ્રદ્ધા કરાવા;
સહુ સાહુકારે ભણાને ભણાવે, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૩
- મળ્યો પુન્ય થોગે મનુ જન્મ ભારી, કહો કેમ તેની કરો છો ખુવારી;
વિચારો નરો વંડુમમાં ન તણાઓ, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૪
- અરે આપણી સ્થિતિ પૂર્વે હતીજે, અરે આજ એમાંની લેશે નથી તે;
ભણો જ્ઞાનને હઠ જુદો સમાવે, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૫
- થઈ જે સ્થળે હાત છે જૈનશાળા, જુઓ ત્યાં તણા બાળકો જ્ઞાનવાળા,
તથાપિ તમે કેમ ચિત્તે ન લાવો, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૬
- શ્રીમંતો વિનંતિ મુણી ચિત્ત ધારો, તમે દીર્ઘ દ્રષ્ટિથી જીરમાં ઉતારો;
સ્વધર્મી જનોને સુધારો સુધારો, પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૭
- બહુ લાભ કારી અરે વાત આજે, કર્યાથી પુરા પુન્યનો થોક થાશે;
અરે દ્રવ્યવાળા લહો શુભ લાવે પુરા પ્રેમથી જૈનશાળા કરાવે. ૮

ૐ. ડા.

ચરચાપત્ર.

શ્રીયુત જૈનધર્મ પ્રકાશના સમ્પાદ.

આપના સુધર્મ પ્રવર્તક પત્રમાં આ હુદ્ર લેખને ધ્યાન આપી તેનો પ્રતિ ઉત્તર આપ પોતે અથવા આપના આચાર્યની સંમતીથી લખી એજ માસિક પત્રદ્વારા આપશે.

શ્રીયુત શ્રી ૧૦૮ મહામુની... આત્મારામકૃત, અસાનતિમિરમારકર મંથદારા કેરેલ વૈદિક મતનું અંતતથા જૈનધર્મનું પ્રતિષ્ઠાન મારા પાં-

ચરચાપત્ર.

૧૭૧

સવામાં આવ્યું. ન્યાયી પુરૂષોત્તો નિયમ છે કે પ્રતિપક્ષિતું ખંડન કરતાં પોતામાં કાંઈ પણ વિશેષ આવી પડે તેને માટે વધારે સાવચેતી રાખવાની જરૂર છે. પણ જેણે ન્યાયાંગે નિધિતું વિશેષણ ધારણ કરેલું તેમાં જેઈતી સાવચેતી ન હોય અને વધતો વ્યાક્રાંત દોષ જોવામાં આવે તેના જેવું આશ્ચર્ય જીમ્નું શું હશે? જૈન શાસ્ત્ર નિરીશ્વરવાદ પ્રતિપાદન કરી કર્મવાદને પ્રાધાન્યપણે ગાને છે તો જ્યારે પ્રાકૃતિક કર્મના યોગે શુભાશુભ ફળની પ્રાપ્તિ થવાની છે, ત્યારે ભયથી અથવા અન્યકારણથી કર્મવાદ પડતો મુકી અન્યનું અવગંધન કરવામાં આવે અથવા કોઈ પણ વાત ઉત્પટાંગ લખવામાં આવે તો ન્યાયની જગાપર શું કહેવું ?

અજ્ઞાનતિમિરભારકરમાં શુભ મુદ્દર્તની પ્રશંસા કરવામાં આવેલી છે એટલું પ્રતિપાદન કર્યા શિવાય અમરા એટલેથી લખવાની યત્ના શિવાય, શુભ મુદ્દર્ત તપાસવાની કે એકાદિતું પુરૂષ કરવાની અપેક્ષા રહેતી નથી. જ્યારે કર્મવાદ પ્રાધાન્ય છે ત્યારે મુદ્દર્તનાદિતું પ્રયોગન શું ?

ભૂગોળવિદાનું પ્રતિપાદન કરતાં વર્તમાનકાળની ભૂગોળનું ઉત્થાપન કરેલું છે, અને પોતાની વાતને સાબીત કરવા સમુદ્ર તથા દ્વીપોતું રૂપાંતર થાય છે એમ બતાવ્યું છે. પણ જૈનધર્મેના વર્તમાન પુસ્તકો મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણ પછી લખાયેલાં છે. અને મહાવીરસ્વામીને નિર્વાણ પામ્યાને આજ આશરે ૨૫૦૦ સો વર્ષ થયાં છે, તો છેલ્લા બે હજાર વર્ષમાં એવો ફેરફાર નથી થયો કે જેથી જરૂર સ્પષ્ટતું રૂપાંતર થયું હોય. જ્યારે રૂપાંતર થયું નથી. ત્યારે આત્મારાગદ્ય જે ભૂગોળનું પ્રતિપાદન કરે છે તે ઉપર કેટલો વિશ્વાસ રાખવો ?

અજ્ઞાનતિમિરભારકરમાં ‘રાજાનો દૃઢતે સૌખ્યમ્’ એ વાક્ય લખી નીચે લખેલું છે કે સદરુદ્ધ વાક્યના આડ લાખ અર્થતો હું કરી શકું છું. મને ધાણુંજ આશ્ચર્ય લાગે છે કે આડ લખતો શું પણ માત્ર આડસોજ અર્થ ન્યાયાંગે નિધિતે માત્રમ હોત તો તેમાંથી આડ અર્થતો લખવા હતા ! જ્યારે આડમાંથી ચાર પણ લખી શક્યા નથી તો અને માનવને કાંઈ પણ હરકત નથી કે આ એક ગપ જેવી મુદ્દા છે,

ખંડન તે ખર્ચનું થાય છે કે જે વાત તે ધર્મને માનવના આચાર્યો પ્રતિપાદન કરતા હોય. અજ્ઞાનતિમિરભારકરમાં જે જૈનધર્મનું ખંડન

૧૦૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરતાં શ્રીમત્ દયાનંદ સરસ્વતિ ઉપર જે વેરનો ઉભરો કહાડવામાં આવ્યો છે, તે વિના કારણ શ્રમવેડી કાગળ ખીગાડ્યા શિવાય ખીન્તું ફળ થયું હોય એમ હું ધારતો નથી. કારણ કે ચાર વેદ, જેમાં હિંસા નથી અને જે શ્રીમાન્ ઋષભદેવ સ્વામીના વખતમાં બનેલા તેને જૈનધર્મીય પણ કમુલ કરે છે. ત્યારે વેદનીતો ના પાડી શકાતી નથી, માત્ર હિંસા આદિ દુર્ગુણોને લીધે વેદનું ખંડન લખવાની જરૂર પડી. હવે વિચાર કરો કે સ્વામીજીએ જે હિંસક વેદનું પ્રતિપાદન કર્યું હોત તો ન્યાયાંગોનિધિ મહારાજનો વેડો શ્રમ સફળ થાત. પણ સ્વામી દયાનંદના કોઈ પણ વાક્યમાં હિંસાને ટેકો મળે એવું લખાયું નથી, ત્યારે જે માણસ વ્યભિચાર નહીં કરતો હોય તેને તેના પૂર્વજોની ખોટી અથવા ખરી વાત સંભારી કહેવું કે તું વ્યભિચારનો નિષેધ કરે છે માટે પાખંડી છે, એ જેવું ન્યાય યુક્ત ગણાય તેવું જ ભ્રાશ્ચર્યમાં કરેલું દયાનંદમત ખંડન છે.

વર્તમાનકાળમાં જ્યારે દરેક મનુષ્ય પોત પોતાના ધર્મ સંબંધી સ્વ તંત્ર વિચાર આપી શકે છે, તેવા વખતમાં અહિંસા ધર્મનો ફેલાવો કરનાર એક ધર્મ ધુરંધર મહાત્મા જૈનશૈલીએ નહિ પણ અન્ય પ્રકારે અહિંસાનું પ્રતિપાદન કરે, તેવાની ઉપર કડવા વચનની વૃદ્ધિ કરવી એ ન્યાય ના સમુદ્રને છાજતું હોય એમ કોણ કમુલ કરે? એ આચાર્યોના એક સિદ્ધાન્તને માટે વિચાર મળતા આવતા હોય તો પરસ્પર સંપર્સંપી વિરોધ વિચારની પ્રગ્નને સુધારવા પ્રયત્ન કરવો એથી જોડેલો લાભ, તે કરતા સ્વામીની વાતને બળાતકારે ખોટી ઠરાવી એક દેશની વસતી પ્રજામાં કુસંપતું ખીજ વાવવું એ સમદ્રષ્ટિ અને સમ્યક્ત શૈલીએ આશ્લેષ પુરૂષને છાજે છે એવું કોણ કમુલ કરશે! અલમતિ વિસ્તરેણ વિપશ્ચિત્ વરેષુ કિમ ધિકમ્.

લી૦ હું છું.

આર્યદેશભક્ત નાથાભાઈ ભાણુભાઈ.

આર્યધર્મ પુસ્તક પ્રસારક મંડળીના મંત્રી.

સુરત.

આ ચરચા પત્ર સંબંધી માહારાજ શ્રી આત્મારામજી તરફથી લખાઈ આવેલો ઉત્તર.

૧—પ્રિયવર! જો પુન્યપાપકા ફલ અપને કરે કર્મોનુસાર જડ

चेतनरूप निमित्तद्वारा प्राप्त होता है जैनमतमें जो ऐसा माना है सो सत्य है क्योंकि ईश्वरकों कर्मफलका देनेवाला मानिये तो ईश्वर निःकलंक सिद्ध नहीं होता है. इसकथनकों सूक्ष्मबुद्धिसे विचारना चाहिये नतु स्थूलबुद्धिसे और जो तुमारे मनमें न्यायाभोनिद्धि शब्दके वांचनेसे दुःख उत्पन्न होता होवे तो तुमने पूर्वोक्त शब्द नहीं वांचना इससे तुमकों दुःख नहीं उत्पन्न होवेगा. यह पूर्वोक्त शब्द भक्त जनोंने भक्ति वश होकर लिखा है परं ग्रंथकर्ताने नहीं लिखा है और विना स्वकृत कर्मके और कर्मफल भोगनेके निमित्त विना अन्य किसी वस्तुका अवलंबन जैनमति नहीं करते है.

२—कर्मके फलभोगनेमें कालभी एक निमित्त है क्योंकि जैनमतके शास्त्रोंमें लिखा है कि शुभ कालके निमित्तसे अशुभ कर्मका उदय नहीं होता है ~~इससे~~ मुहुर्तादि शुभ कालरूप निमित्त आवश्यक देखना चाहिये.

३—भूगोलका स्वरूप जैसे जैनमतमें माना है तैसेही सर्व जैनमतवाले मानते है क्योंकि शत्रुंजय महात्म ग्रंथमें लिखा है कि समुद्रके पानीसे बहुत देश डूब गए है इस वास्ते भरतक्षेत्रका स्वरूप हम यथार्थ नहीं बतला सक्ते है और शास्त्रकार तो जो सनातनकथन है तैसाही कथन करते है परंतु जैसे कोई अज्ञेयरेजेकी पोटलीकों अपनी बुद्धिकी कल्पनासे बरास बनाया चाहता है तैसे शुद्ध जैनमती अपनी कल्पनासे जैनमतके शास्त्रोंके अर्थ फेर के नवीन स्वकपोल कल्पित अर्थाभास नहीं कर सक्ते है और जो अपने मनमानी वर्त्तमान अंग्रेजोंके कथनानुसार भूगोल के सदृश अपने शास्त्रोंके अर्थ रचके अपने माने शास्त्रोंकी सत्यता प्रगट करते है वे अपनेही शास्त्रोंको कपोल कल्पितसिद्ध करते है क्योंकि ज्योतिष शास्त्र

१०४

श्री नैऋत प्रकाश.

लिखतेहैं कि पृथ्वीका फिरना वेदमें विरुद्ध है तोभी हम कथन करते हैं इस वास्ते जिसकों जो अच्छा लगे सो मानो इसमें हमारी कुछ हानि नहीं है.

४—इसका अर्थ नीचे मुजब समझ लेना परंतु संपूर्ण इसके अर्थ तो योग्य पुरुषकों दिखलाए जाते हैं. यह गप्प नहीं है; गप्प तो सोहैं जो स्वकपोलकल्पित अर्थाभास रचके हिंसक शास्त्रियों सच्चा कर दिखलाना है. हमनों जो अर्थ करते हैं सो पूर्वजाचार्योंके लिखितानुसार करते हैं.

“राजानोददतेसौख्यं” सावित्री भावितो राजा विमृजो विधृणोविराट् सप्ताचिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः १ इति श्री स्कंद पुराणे श्री सूर्य सहस्रनामांतभणि तत्वात् राजा श्री सूर्यः नोऽस्माकं सौख्यं ददतेददाति इदं श्री सूर्य देवता भक्तजनानां वचनं ॥ १ ॥ पुनः प्रकारांतरेण श्री सूर्यदेवस्यैव वर्णनमाह ॥

“राजाआनोददतेअसौख्यं” ऋशब्दः पावके सूर्यधर्मे दानेधनेपुमान् आ अरौ अरअेतानि अरंचारौ ऋश्रशसि इति विश्वशंभु वचन प्रामाण्यात् आ सूर्यः श्री आदित्यदेवः अमानोनाः प्रतिषेधे इति वचनात् नोन असौख्यं न सौख्यं असौख्यं दुःख मित्यर्थः तत् ददते प्राणिना मितिशेषः सर्व दैव सर्वेषां सौख्यदानात् किं आराजा राजते दीप्यते विश्व व्यापि प्रभाभि रिति राजा इदमपि श्री सूर्य सेवका नामेव वचनं ॥ २ ॥ अथ पुनः प्रकारांतरेण श्री ब्रह्म विष्णुंशिवदेवानामा श्रित्यर्थमाह ॥

“राअजअअनोअददतईसौख्यं” रारमारमणीबाला इति विश्वशंभु वचनात् रातत्पर्यायत्वात् श्रीः तथा अजोब्रह्माअः कृश इति श्री अमर. वचनात् अः श्रीकृशः तथा अः शिवेशेवेशेवायौ ब्रह्मचंद्राग्निभानुषु इ-

२२५।५२.

१०५

ति श्री विश्वशंभु वचन प्रामाण्यात् अःशिवः ततोऽजश्चअश्चअश्चअ-
जाः श्रियाउपलक्षिताअजाः श्रीअजाः श्री ब्रह्म विश्वु शिवाख्या स्त्र-
योपिदेवानोऽस्माकंईः श्रीरितिश्रीअमरकविवचनप्रामाण्यात्ईः श्रीस्त-
स्यास्तत्सं बंधिवा सौख्यं ऋद्धि सौख्य मितियावत् अददत् अदुरित्य-
र्थः इदंतत्तत्सेवकानां वचनं अत्रराशब्दोक्त्यवधानेनश्रपितातिष्ठिपिष्ठिषे
चित्रादिस्वात्तुनदोषभाहृत्पायेन ध्वस्ममनोभवेनबलिजिवात्कायःपुराश्री
७ योगसंयोगदृत्तमुनेनहस्तज्योतिर्गोत्रयोधारयन्यस्याहुःशशिमन्त्रिहरो
हर् इति स्यात्पंचनामामराःपायात्तत्स्वयमंधकक्षयकरस्तवां सर्वदोषाधयः
१ इत्यादि एवमग्रेपि सतिप्रयोजने अनुसर्त्तव्यं ॥ ३ ॥

“राअजानोददतेसौख्यं” रास्मरमणीबालेतिवचनात् रास्मरणीनो
ऽस्मभ्यंसौख्यंददते किं राअजा अजश्छाछागे हरे विश्वौरघुमेवेषामिस्मरे
इति श्री हैमानेकार्थवचनात् अजंहरं १ विश्वं २ रघुजं ३ ब्रह्माणं ४
स्मरं ५ वा अटति अतति गच्छतीतिअजा पार्वती १ लक्ष्मीः २ इंदु-
मती ३ सावित्री ४ रतिश्च ५ इदंतत्तद्वक्तानांवचनं अर्थाः५ सर्वे ८॥

५—खंडन असत्यका होता है सत्यका नहीं. यद्यपि कोई जूठ
कों अपनी कल्पनासे सत्य सिद्धकर देवे तदपि असत्य असत्यही है.
जैसें कोई अज्ञ अत्यंत व्यभिचारिणी स्त्रीका अपनी कल्पनासेंशील-
वती सिद्धकर देवे तो उसकों बुद्धिमान् सत्यका पक्षी नहीं मानेंगे
यद्यपि शीलका पक्षकरना अच्छा है तोभीतिस पुरुषकों शीलका प-
क्षकरनेवाला नहीं मानना चाहिये. जो धर्म सत्यरूप है सो नवीन
नहीं है तिसके प्रतिपादक शास्त्रके उपर भाष्यादिभी प्राचीनोके-
करे अवश्य होने चाहियें और वेदों उपर जो प्राचीन भाष्यादि हैवेही
वेदोंकों हिंसाक उपदेशके सिद्ध करते है. श्री ऋषभदेवके समयमें
जे वेदथे वे जैनमतानुसारीथे उनका मानना ठीक था परंतु वेदकेना-

१०६

श्री जैनधर्म प्रकाश.

मसे हिंसक पुस्तकोंका मानना और तिनके अर्थ बदलके अन्यथा करने यह बुद्धिमानोंका काम नहीं है इस वास्ते अज्ञानतिमिरभास्कर मेभी असम्यक्ते खंडन वास्तेही परिश्रम और स्याही कागज काममें लीए गए हैं.

६—अहिंसा सत्य ब्रह्मचर्यादि शुभ कृत्योंकी वृद्धिकरनेवालोंको जो सदाही चिरंजीव ऐसा आशीर्वाद है परंतु जो जोई अमृत भोजन अशुद्ध भोजनमेंसे निकालके किसी उच्चम जातीवालोंको दरोये तबतो उच्चम जातिवाला कदापि नहीं नीमगा यद्यपि अमृत भोजन अच्छा है तोभी निरा भोजनके संबन्धमें त्यागने योग्य है. ऐसेहां तो शास्त्र वास्तवमें हिंसाका प्रतिपादक है तिसकों स्वकथित कल्पनामें दयाका प्रतिपादक सिद्ध करना यह बुद्धिमान् सत् पुरुषोंका काम नहीं है. वास्तवमें वे शास्त्र त्यागने योग्य है. हांजेकर दयाके उपदेशक शास्त्रानुसार तुमारे स्वामीजीने दयादि सत्कर्मोंका उपदेश करा होतातो कदापि बुद्धिमान अनादर न करते. असम्यक् वचनोंसे तो तुमारे स्वामीजीका रचा सत्यार्थप्रकाश भराहूआ है फेर तुम अन्योको कडवे वचनकी वृष्टि करने वाले लिखते हुए शरमाते नहीं होयह बड़ा आश्चर्य है. एक संपीका विरोध तो सत्यार्थप्रकाश रचके तुमारे स्वामीजीनेही करा है सर्व मतवालोंको ऐसे ऐसे असम्यक् और तिरस्कारके वचन लिखे हैं कि जिनके वाचनेसे एकसंपीभी होवे तो तत्काल तूट जावे. प्रियवर! सन्मूर्छि ममताका आग्रह बुद्धिमानों न करना चाहिये ॥ इत्यलम् विस्तरेण ॥

उद्घापन.

उद्घापन करवाने की आज्ञा प्रसिद्ध है. वेदोक्तो उद्घापनने भाटे उन्नमयुं अथ शब्द प्रसिद्ध है. उन्नमयुं कहे अथवा उद्घापन कहे. ये सर्व

ઉઘાપન.

૧૦૭

એકજ છે. ઉઘાપન એટલે વિશેષ પ્રકારે ફળ પ્રાપ્તિ કરાવે તે. કોષપણ્ય પ્રકારનો તપ કરવો એ મનુષ્ય માત્રની ફરજ છે જીનેશ્વર ભગવંતે નિકાચી-ત કર્મનો ક્ષય પણ તપથી થાય એમ કહ્યું છે અને એટલા માટેજ સર્વ કોષ શ્રદ્ધાળુ મનુષ્ય યથાશક્તિ તપ કરવામાં પ્રવર્તે છે. એવા કોષપણ્ય પ્રકારનો તપ કરી તેનું ઉઘાપન કરવુંજ જોઈએ કરેણ કે તપથી જે ફળ મળવું જોઈએ તેની સંપૂર્ણ પ્રાપ્તિ ઉઘાપન કરવાથીજ થાય છે. ઉઘાપનનો રીવાજ તો અન્ય દર્શનીઓમાં પણ હોય છે, પરંતુ જૈન રીતિમાં અને એ રીતિમાં ઘણો તફાવત છે, જૈન શાસ્ત્રમાં કહેલો હેતુ તપને સંપૂર્ણ રીતે પુષ્ટિકરતો છે. પંડિત વીરવિજયજી કર્મસુદન તપની યોગ્ય પ્રકારી પૂજના કલ્પણમાં કહે છે કે—

જનનમૃત્યુરી તપ ફળ વાધે એમ માખે જનરાયો.

એટલે જી જીનેશ્વર ભગવંતે કહ્યું છે કે તપનું ફળ ઉઘાપન કરવાથી વૃદ્ધિ પામે છે. વળી પંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી માહારાજે પોતાની બનાવેલ તપપદ્ધતી પૂજનામાં કહ્યું છે કે—

ઉજમણું તપ કેરું કરતાં, શાસન સોહં ચલાયાહો,
વીર્ય ઉદ્ધાસ વધે તેણે કારણ; કર્મ નિર્જરા પાયા.

તપનું ઉજમણું એટલે ઉઘાપન કરવાથી શાસનની પ્રભાવના થાય છે. અર્થાત શાસનની શોભામાં વૃદ્ધિ થાય છે. અને શાસનનું જહુ માન થાય છે; વળી ઉઘાપનથી અંતઃકરેણમાં ખરેખરો હર્ષ પ્રાપ્ત થાય છે એટલે શુદ્ધ વિર્યોદ્ધાસ પ્રગટે છે તેથી કર્મની પણ નિર્જરા થાય છે. એટલું તો સર્વ કોષ વિચારી શકે તેવું છે કે ઉઘાપન એ કરેલા તપ ઉપર પુરું શ્રદ્ધા હોય તોજ જાતે. અને તેથી ઉઘાપન સમયે કરેલ તપની રમૃતિ આવી તેની વારંવાર અનુમોદના થાય છે એટલુંજ નહિ પણ એવા કાર્યથી ખીજા અનેક લોકો અનુમોદના કરી ફળ પ્રાપ્તિ કરે છે. વધી પુત્ર વિવાહાદિ ખીજાં ઘણાં સાંસારિક કાર્યોમાં જે આનંદ થાય છે તે કરતાં આવા કાર્યોમાં કોઈ જુદાજ પ્રકારનો આનંદ થાય છે અને તેથીજ અંતઃકરેણમાં ખરેખરો વિર્યોદ્ધાસ થાય છે.

શ્રાદ્ધવિધિમાં કહ્યું છે કે શ્રાવકે વર્ષમાં એકવાર અવરય ઉઘાપન કરવું. કારણ કે

૧૦૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લક્ષ્મી કૃતાર્થા સફલં તપોપિ ધ્યાનં સદોચ્ચૈ જનવોધિ લાભઃ
 જિનસ્ય ભક્તિર્જિનશાસને શ્રી ગુણાઃ સ્યુરુદ્યાપનતો નરાણાં ૧
 ઉદ્યાપનં યત્તપસઃ સમર્થને તે ચૈત્ય મૌલૌ કલશાધિરો પળં
 ફલોપરોપોક્ષત પાત્ર મસ્તકે તાંબુલદાનં કૃત મોજનો પરિ ૨

ઉદ્યાપન કરવાથી મનુષ્યની લક્ષ્મી કૃતાર્થ થાય, તપ સફલ થાય, ભ-
 લા પ્રકારનું ધ્યાન રહે, ઘણા લોકોને બોધિ (સમ્યક્ત્વ) નો લાભ થાય,
 જિનેશ્વરની ભક્તિ થાય, જિન શાસનની શોભા થાય અને ગુણની પ્રાપ્તિ
 થાય. વળી જેમ ચૈત્ય કરાવી તેના કલશનું અધિરોપણ કરવું, જેમ અ-
 ક્ષત પાત્ર ઉપર ફલનું સ્થાપન કરવું અને ભોજન કર્યા પછી તાંબુલદાન
 આપવું તેવી રીતે ઉદ્યાપન એ કરેલા તપને પુષ્ટિ કરતા છે.

આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે તપ કરી તેનું ઉદ્યાપન કરવું એ
 આવડતની ફરજ છે, શક્તિ ન હોય તો યથાશક્તિ પ્રમાણે ખર્ચ કરી કરવું
 કારણ કે જિનશાસનને વિષે શક્તિના પ્રમાણમાં સર્વેકિયા થઈ શકે છે. પરંતુ
 જેઓ ધનવંત છે, જેઓએ પૂર્વના પુન્યથી સારી રીતે દ્રવ્ય ઊપાર્જન ક-
 ર્યું હોય છે તો તેઓએતો અવસ્ય ઉદ્યાપન કરવું જોઈએ. કારણ કે શાસ્ત્ર
 માંતો સ્પષ્ટરીતે કહ્યું છે કે લક્ષ્મી પામ્પાની સાર્થકતા ત્યારેજ થાય છે કે
 જ્યારે ઊપાર્જન કરેલ લક્ષ્મીથી આવા શુભ કાર્યો થાય. ઊપરના શ્લોકમાં
 પણ ઉદ્યાપન કરવાથીજ લક્ષ્મી કૃતાર્થ થાય એમ કહ્યું છે. વળી જે પ્રકાર
 નો તપ કર્યો હોય તેનું પણ સંપૂર્ણ ફળ ત્યારેજ મળે, જેમ ગમે તેવા
 સ્પાદિષ્ટ ભોજન જમ્યા પછી તાંબુલ ખાવામાં આવે ત્યારેજ તૃપ્તિ થાય,
 ગમે તેવું ચૈત્ય બંધાવ્યું હોય પણ તેની ઉપર કલશ ચડે ત્યારે તેની સં-
 પૂર્ણ શોભા આવે તેમ ગમે તે પ્રકારનો તપ કર્યો હોય તેનું સંપૂર્ણ ફળ
 તે તપ સંબંધી ઉદ્યાપન કરવાથીજ પ્રાપ્ત થાય છે. ઉપધાનાદિ તપ કરી
 માલા પહેરવી એ સર્વે ઉદ્યાપનનાજ પ્રકાર છે અને આધ્યવિધિમાં એ
 સંબંધી સારો ખુલાશો છે. આ શિવાય સદેહદોલાવણિ વિગેરે ગ્રંથોમાં
 પણ ઉદ્યાપન કરવા સંબંધી કહ્યું છે.

હાલનો ઉદ્યાપનની રીતિ એવી રીતે ચાલે છે કે જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રના
 ઉપદેશો એકલ કરી એક સારો સુશોભિત મંડપ કરી ત્યાં તેનું સ્થાપન

ઉધાપન,

૧૦૯

કરે. ત્યાં અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરે. તેમાં વરધોડા, વિવિધ પ્રકારની પુખ્ત અ-
ને પ્રાંતે સ્વામીવત્સલ કરે. તે ઉપકરણો નીચે પ્રમાણે.

ગાનના ઉપકરણ—

૧ પુસ્તક	૨ ઠંવણી	૩ કવળી	૪ સાપડા
૫ સાપડી	૬ લેખણ	૭ છરી	૮ કાતર
૯ ડાખલા	૧૦ ડાખલી ^૧	૧૧ ખડીઆ	૧૨ પાટી ^૨
૧૩ ચાખળી	૧૪ વતરણા	૧૫ કાગલ ^૩	૧૬ કાંખી
૧૭ રલેટ ^૪	૧૮ કાંકાપ		

દર્શનના ઉપકરણ—

૧ સિદ્ધચક્ર	૨ સિંહાસન	૩ કળશ	૪ ધ્વજ
૫ છત્ર	૬ ચામર	૭ રકેખી	૮ વાટકા
૯ ધ્રુપધાણા	૧૦ ચારતી	૧૧ મંગલદીવા	૧૧ દીવી
૧૨ કંકાવટી	૧૩ ત્રાંખાકુડી	૧૪ આચમની	૧૫ થાળી
૧૬ કળશ	૧૭ હાંપી	૧૮ ખોદડા	૧૯ વાળાકુંચી
૨૦ અંગલુણા	૨૧ ઝોરશીઆ	૨૨ સુખડનાકટકા	૨૩ કેશરના પડીકાં
૨૪ પુરૂષના પૂજનાવસ્ત્ર ^૧	૨૫ સ્ત્રીઓના પૂજના વસ્ત્ર	૨૬ ડંડાસણ	
૨૭ મોરખીંછી ^૭	૨૮ અષ્ટગંગળ	૨૯ ધામળી	૩૦ જાગેદી
૩૧ પાટલા	૩૨ ધંટ	૩૩ જાગર	૩૪ વાટકા ^૮
૩૫ પુનઃજીવ ^૯	૩૬ છાપડી ^{૧૦}	૩૭ કાંશી (ઝાંઝ)	૩૮ દર્પણ
૩૯ દ્વાનસ	૪૦ ચોવીશીના ગદા.		

મારિત્રના ઉપકરણ—

૧ પાત્રાની જોડ	૨ તરપણી	૩ ઓધા	૪ મુદપત્તિ
----------------	---------	-------	------------

૧ સ્થાપનાચાર્યની ડાખલી. ૨ પાટીઓ અક્ષર લખેલી. ૩ કાગલ સાથે પેનસીસ વિગેરે હાલ વપરાતી જણસો સગળવી. ૪ કાંકરા સાથે-
૫ મોતીના ભરેલા ૬ ઘોતીઉ, ઉત્તરાસણ રમાલ વિગેરે. ૭ નાની મોટી
ખે જાત. ૮ કેશર ભરવાના ૯ નાની મોટી ખે જાત. ૧૦ પૂજા કરવામાં
કુલ સેવા પીતળની થાય તે.

૧૧૦

શ્રી જૈનવૈ પ્રકાશ.

૫ ઝોળી ૬ પડલા ૭ સાધુના કપડાંની જોડ ૮ ચોળપટા
 ૯ ડાંડા ૧૦ કામળી ૧૧ કટાસણા ૧૨ નાની સૂપડી
 ૧૩ સ્થાપનાચાર્ય ૧૪ નાની ચરવળી ૧૫ શુદ્ધા ૧૬ નાની પાટલી
 શ્રાવકને ઉપયોગમાં આવે તે—કટાસણાં, સુદપત્તિ, ધોતીઆં, ચરવ-
 ળા, ઘડી, નોકરવાળી, નવપદની ટીપ, પાંચપદની ટીપ વિગેરે. *

ભરેલો સામાન—પુઠીઆ, ઝરમર ચંદરવેં, તોરણ, રૂમાલ, પાદાં,
 ઝોરણી, દેરે લઈ જવાની કોથળી, વાસણેપના વાવટા, નોકરવાળીની ખંચે
 ચી વિગેરે. *

આ સધળી વસ્તુઓ જો જ્ઞાન પાંચમના તપનું ઉદ્યાપન હોય તો
 પાંચ પાંચ, નવપદજના તપનું ઉદ્યાપન હોય તો નવ નવ, મૈત્ર એકાદ-
 શીના તપનું ઉજમણું હોય તો અગીયાર, અગીયાર અને વીશસ્થાનક ત-
 પનું ઉદ્યાપન હોય તો વીશ વી એમ તપને અનુસરતી સંખ્યા લેવાય
 છે. હાલ તો આ પ્રમાણે પ્રવર્તે છે. વળી થોડી શક્તિવાળા હોય તે એ
 વું કોઈના તરફથી ઉદ્યાપન થતું હોય તો સાથે પોતાનો એક છોડ કરે,
 અથવા સંઘમાં મોઢક વિગેરેનું લદાણું કરે એમ પણ રીવાજ છે. પૂર્વે
 કેવું પ્રવર્તેન ચાલતું હશે તે વિષે એકસ હકીકત કોઈ મંથમાં જણાઈ
 નથી. ઉદ્યાપન કરવું એ તો સિદ્ધ છે. શ્રાદ્ધવિધિમાં જ્યાં આ સળાંધી અ-
 ધીકાર છે ત્યાં હાલના પ્રવર્તેનથી બીજી રીતે બતાવ્યું છે. વળી પૂર્વે શ્રી
 પાલ મહારાજએ નવપદજના તપનું ઉજમણું કર્યોનો સળાંધ તેમના ચ-
 રિતમાં છે અને તે વિષે શ્રીમદ્દશોવિજયજી ઉપાધ્યાય શ્રીપાલ મહારાજના રાસ-
 માં લાવ્યા છે. ત્યાં પણ આ પ્રમાણેના પ્રવર્તેન સળાંધી હકીકત નથી. જ્ઞાનપંચમી
 ના સ્તવનમાં પંડિત જિનવિજયજી ઉદ્યાપનનો સળાંધ લાવ્યા છે તેમાં હાલ
 ના પ્રવર્તેનને મળતીજ હકીકત છે, પૂર્વે આજ પ્રમાણે ઉદ્યાપનનો વિધી

૧ સામાયક પ્રતિક્રમણ વીગેરે ધર્મ કાર્યમાં ઉપયોગી થાય તે.

૨ આ સર્વે સામાન ભરેલો હોય અથવા થોડી શક્તિ હોય તો સાદો, જેવો
 કરવો હોય તેવો થાય અને એ સર્વે જ્ઞાન અને દર્શનનાજ ઉપકરણો છે.

વજ્રસ્વામીનું ચરિત્ર.

૧૧૧

હશે અથવા બીજી રીતે હોય તોપણ પરંપરાથી આવેલો આવતો હાલ જે વિધિ છે તે ઘણોજ શ્રેષ્ઠ છે અને તે ખરેખર પુન્ય ઉપાર્જન કરવાનોજ હેતુ છે.

આ શિવાય જે વધારે રીદ્ધિમાન, હોય તે તેટલા જિનચૈત્ય કરાવે, તેટલા જિનર્થીય ભરાવે અને તેટલા જીર્ણોદ્ધાર કરાવે એવો પણ નિયમ છે.

આવા ઉદ્યાપનથી સાતે ક્ષેત્રની પોષણ થાય છે. કારણ કે જિનેશ્વર, જિનચૈત્ય અને જ્ઞાનની તો એ ભક્તિજ છે. સાધુ સાધવીના સર્વે ઉપકરણો તો તેમાં સમાવેશ છે અને પ્રાંતે સ્વામીચત્સલ કરવાથી આવક આવિકા એ ક્ષેત્રની પણ પોષણ થાય છે. એક ક્ષેત્રની પણ પોષણ કરવાથી અત્યંત લાભ જિનેશ્વર ભગવંતે ખતાવેલ છે તો જેમાં સાતે ક્ષેત્રની પુષ્ટિ છે એવા ઉદ્યાપનના લાભનું શું કહેવું? માટે દરેક શ્રદ્ધાળુની દ્રશ્ય છે કે યથાશક્તિ ઉદ્યાપન કરવું.

પ્રાંતે આ સળાંધી આટલી પણ બાળત ધ્યાનમાં લેવાની છે કે ઉપર પ્રમાણે ઉદ્યાપન કરી તેમાં માટેલી વસ્તુઓ કેટલાએક માણસો પોતાને ઘેર રાખે છે? આથી તે વસ્તુઓ ઉપર સ્વદ્રવ્ય જેવો મહત્ત્વ થાય છે એ કેવળ વિપરીત છે. આ વસ્તુઓ તો અર્પણ કરેલી કહેવાય અને તેથી ઉત્સવ થએ પોતાના ઘરમાં ન રાખતા યોગ્ય યોગ્ય ઠેકાણે મોકલી દેવી એજ શ્રેયસ્કર છે.

શ્રી વજ્રસ્વામીનું ચરિત્ર.

વજ્રસ્વામી એ સુધર્માસ્વામીથી સહદર્મી પાટે થયા. તેમનો જન્મ મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણ પછી (૪૯૬) વર્ષે એટલે વિક્રમ સંવત ૨૬ માં થયો. તેમનું ચરિત્ર રસીક અને પ્રભાવિક છે તે નીચે પ્રમાણે.

આ જન્મુદ્ધીપના દક્ષિણ ભરતને વિષે સ્વર્ગસમાન રીદ્ધિવાળો અવન્તિ નામે દેશ છે. તે દેશમાં દેવતાઓને હર્ષકારી અને લક્ષ્મીનું સ્થાનક રૂપ તુરગ્યવન નામે સન્નિવેશ હતું. તેને વિષે લક્ષ્મીદેવીના પુત્ર સરખો ધનગિરિ નામે શ્રેષ્ઠ પુત્ર હતો. તે પરમ આવક હતો. પર્વત સદૃશ દ્રવ્યનો

૧૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સમૂહ એકત કર્યો હતો. મધ્યમ વયે કરીને સુશોભિત તેના શરીરો વિષે જાણે પ્રશમ રૂપ દારપાણે રક્ષણ કયું હોય તેમ-કામદેવ પ્રવેશ કરી શક્યો નહોતો. ધર્મથી અર્થ પ્રાપ્ત થાય છે એવું ન્યાય શાસ્ત્રને વિષે કહ્યું છે. મળ્યું તેતો સુપાત્રને વિષે દ્રવ્યનિયોગન કરવા વડે અર્થથી ધર્મ કરતો હતો. અર્હતદર્મપરાયણ તે બ્રહ્મચર્યથી સ્વર્ગ અને મોક્ષ ક્ષણની પ્રાપ્તિને જાણતો કોષ્ઠપણ કન્યાની સાથે લગ્ન કરવાને ઇચ્છાવંત થયો નહિં. ધનગિરિ ને વિષે આદરવાળા જે માતપિતા પોતાની કન્યાનો વિવાહ તેની સાથે કરવાની પ્રાર્થના કરતા તેની પાસે જઈને તે કહેતો કે હું તો દિક્ષા ગ્રહણ કરીશ. કલ્યા છતાં પછી મારો દોષ ન કાઢીશ.

પછી તે નગરના રહેનાર ધનપાલ નામે શેઠની પુત્રી સુનંદાએ ધનગિરિ જાપર પ્રીતિવાળી થવાથી પોતાના પિતાને કહ્યું કે મારું લગ્ન ધનગિરિ સાથે કરો અને તેજ મારો પતિ થાઓ. તેથી ધનપાલ શેઠે સ્વયંવર પરાયણ પોતાની પુત્રીને પ્રવ્રજની ઇચ્છાવાળા ધનગિરિ પ્રત્યે પરણાવી એ સુનંદાના બાઈ આર્યશક્તિ પૂર્વે સિંહગિરિ આચાર્યની સમીપે દિક્ષા ગ્રહણ કરી હતી.

અન્યદા ઋગુસ્ત્રનાન કરેલી સુનંદા સાથે બ્રહ્મચર્યની બુદ્ધિવાળા ધનગિરિએ ભોગની ઇચ્છા કરી. પૂર્વે જે વૈશ્રમણ્યના સામાનિક દેવે અષ્ટાપદ પર્વત જાપર ગૌતમસ્વામીએ પ્રરૂપેષ પુંડરીક અધ્યયનનું અવધારણ કર્યું હતું તે આયુષ્ય પૂર્ણ થયે લાંબી ચીત્રને સુનંદાની કુક્ષિને વિષે જાતપત્ર રચે. તેથીને ગર્ભવંતી જાણીને બુદ્ધિમાન ધનગિરિ આ ગર્ભ આદિતીય થશે એમ વિચારી પ્રવ્રજ લેવા ઉત્સુક થયો. તેણે પોતાની સ્ત્રી પ્રત્યે કહ્યું 'હે પ્રિયે! નહિ ઇચ્છતાં પણ તારી સાથે સંબંધ થયો હવે હું દિક્ષા આચાર્ય કરીશ. આતપર તાર કલ્યાણ થાઓ!' એમ કહી તૃણની ઝુંપડી રાસમ તેણીને લાગ કરી ધનગિરિએ સિંહગિરિ આચાર્ય સમીપે જઈ ચમી અંગીકાર કરી, અને બાવીશ પરીપહને સહન કરી-શરીર જાપર નિરૂહાલ ધારણ કરી-દુષ્કર તપ તપવા લાગ્યો. ધૈર્ય, આર્જવ, અને સ્તિત્વ વિધી શિષ્યગુણે સંપન્ન થઈ ગુરુ-પાસેથી-કૃપથી જલની જેમ શ્રુતસાર ગ્રં

નાદો, જેવો
વપકરણ છે.

નવી ચોપટીઓની જાહેર ખબર.

અમારી ઓફીસમાં વેચાણ મળતી () જુકોનું કીંમત સહીત લીસ્ટ છપાવીને બહાર પાડેલ છે અને ગ્રાહકોને વહેંચેલ છે. જોઈએ તેણે પત્ર લખીને મંગાવવું. તેમાં લખ્યા શિવાયની નવી જુકોની વીગત.

૧ અઠીદ્વિપના નકશા વિગેરેની હકીકત. (નક-

શાઓ યુક્ત.) ૨-૦-૦

૨ શ્રી શત્રુજયના નકશા (રંગીત કપડા સાથે) ૧-૦-૦

૩ શ્રી આબુજના નકશા (રંગીત કપડા સાથે) ૦-૬-૦

૪ શ્રી જૈન કંપવૃક્ષ (રંગીત કપડા સાથે) ઋષભ-

દેવજીથી પટ્ટાવળી) ૧-૪-૦

૫ મુનીરાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત લેખઓ વિગેરેની ૦-૪-૦

૬ રતીસાર કુમારજી ચરિત્ર. (બહુજ રસીક) ૦-૪-૦

૭ નવું જૈન પંચાંગ (સંવત ૧૯૪૭ ના ચૈત્રથી

૧૯૪૭ ના ફાગણ સુધી) ૦-૧-૦

૮ નવસ્મરણ મૂળ (શાસ્ત્રી અક્ષરની) ૦-૪-૦

૯ હુંઠકમત સમીક્ષા. ૦-૧૦-૦

૧૦ મિથ્યા પ્રચાર. ૦-૨-૦

૧૧ પ્રાતઃસ્મરણ મંગળપાઠ. ૦-૦-૬

૧૨ પુણ્યાઠય ચરિત્ર ભાષાંતર.

૧૩ સ્થવીરાવળી ચરિત્ર. (પદ્યબંધ) પુઠાં બાંધેલ. ૨-૨-૦

૧૪ સિદ્ધાંતચંદ્રીકા ઉત્તરાર્ધ મૂળ. ૦-૮-૦

૧૫ શ્રી પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર સ્તવનો વિગેરે સહીત. ૧-૪-૦

૧૬ શ્રી સિદ્ધાચળજી વર્ણન. ૦-૬-૦

૧૭ સદુપદેશમાળા (નિતિ સંબંધી રસીક કથાઓ) ૦-૧૨-૦

પોસ્ટેજ જુદું બેસશે.

ગ્રાહકોએ લવાજમ તાકીદે મોકલવું.

“ઓંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.”

ઉપરના નામનું છાપખાતું થોડી મુદત થયાં અમોએ અમદાવાદમાં પાનકારને તાકે ધાંચીની વાડીમાં ઉઘાડ્યું છે. સાંચા, ટાઈપ, વિગેરે તદ્દન સર્વ સામન નવોજ છે. અમારા પ્રેસમાં ઈંગ્રેજી, ગૂજરાતી, બાળબોધી, વિગેરે સઘળું કામ થાય છે. તથા ઘણીજ સારી રીતે અને કીફાયતથી તેમજ માગેલી મુદતમાં કરી આપીએ છીએ. માટે જે સાહેબોને કાંઈ છપાવવું હોય તેમણે નીચે સહી કરનારને મળવું અથવા પત્ર લખવો.

અમદાવાદ.

પાનકારને તાકે ધાંચીની વાડી.

નયુક્લાઈ રતનચંદ મારકેતીયા.
ઓંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ
પ્રેસના માલિક.